

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพุธที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทั้งหลายต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร่วมกันเพื่อเป็นหลักการ
เป็นอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน
ให้เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เอาทั้งเรื่องจิตเรื่องใจ เอาทั้งเรื่อง
วิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

ทุกคนนะพากันทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ อย่าให้ขาดตกบกพร่องด้วยตั้งใจ
ด้วยเจตนา โฟกัสมายังที่ปัจจุบัน ความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ
ให้ชัดเจน พากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม พากันมีปิติมีความสุข
มีเอกัคคตาให้เต็มที่ในการประพฤติการปฏิบัติ

พวกเราทั้งหลายพากันรู้แหละ ถ้าไม่มีปิติไม่มีสุขไม่มีเอกัคคตา เราจะพากันเป็น
โรคซึมเศร้า

ให้พากันรู้พากันเข้าใจในธรรมในสภาวะธรรม ถ้าไม่มีความสุขในการประพฤติปฏิบัติมันจะเป็นโรคซึมเศร้า

การประพฤติการปฏิบัตินั้นมันไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้นนะ ไม่มีข้อแก้ตัวนะ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอดีความพอเพียงเพียงพอ มีความสงบมีปัญญา ความสงบกับปัญหานี้มันจะเป็นความพอเพียงเพียงพอ

ไม่เอาความรู้สึกนำชีวิต ไม่เอาความชอบความไม่ชอบนำชีวิต ไม่เอาความชังนำชีวิต ผู้ที่เอาความรู้สึกนำชีวิต เอาความชอบไม่ชอบนำชีวิตนั้นคือนิติบุคคลตัวตน มันเป็นวิภูฏสงสาร มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

นิติบุคคลที่มีความรู้สึกที่เป็นตัวเป็นตน มันเป็นสัญญาตัญญาณพาวกเราเวียนว่ายตายเกิดในวิภูฏสงสาร การที่เราเวียนว่ายตายเกิดในวิภูฏสงสาร มันเป็นความเห็นไม่ถูกต้อง เป็นความเข้าใจไม่ถูกต้อง มันเป็นนิติบุคคลตัวตน ยังเป็นความไม่รู้ไม่เข้าใจในธรรมในสภาวะธรรม ถือว่าเป็นบุคคลที่ไม่ได้บรรลุนิภาวะ ยังเอาความหลงนำชีวิตอยู่ ยังเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตอยู่

เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจ จะได้พัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์ พัฒนาทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อเป็นปัญญาสัมมาทิฐิ ไม่พัฒนาวิทยาศาสตร์เพื่อความหลงนะ

เราทั้งหลายต้องพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ด้วยความรู้ความเข้าใจว่า มนุษย์เราทั้งหลายต้องพัฒนาวิทยาศาสตร์เพื่อจะได้เอาธรรมนำชีวิต เพราะทุกสิ่งทุกอย่างมันต้องไปจากเหตุจากปัจจัย ถ้าเราไม่มีการพัฒนา เราก็อยู่ในระนาบเก่า

การพัฒนาวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่ดี การพัฒนาวิทยาศาสตร์กับพัฒนาใจนั้นต้องไปพร้อม ๆ กัน ไปพร้อมกันเสมอกันระหว่างวัตถุกับเรื่องจิตเรื่องใจต้องเสมอกันไประหว่างความสงบกับปัญญา ปัญญากับความสงบต้องไปพร้อม ๆ กัน บุคคลเช่นนี้ถึงเรียกว่าเป็นผู้รู้เข้าใจ เป็นบุคคลบรรลุนิติภาวะ

กายวาจาภิรียมารยาทอาชีพลึงจะเป็นบริสุทธิ์คุณ เพราะกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนั่น ให้เราคิดดูดี ๆ นะ มันเป็นเพียงอุปกรณ์หรือว่าเป็นกรรมกรในการประพฤติในการปฏิบัติ

ความรู้ความเข้าใจที่เป็นปัญญาสัมมาทิลฐินี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ ของชีวิต ถ้าเราไม่รู้เข้าใจไม่อย่างนี้ เราจะเอาการประพฤติการปฏิบัติที่เป็นกรรมเป็นกฎของกรรม ที่เป็นอุปกรณ์เป็นกรรมกรในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐนั้นได้อย่างไร

กรรมกรที่เป็นอุปกรณ์ต้องมีปัญญาสัมมาทิลฐิเพื่อจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต ก้าวไปด้วยความถูกต้อง เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ปฏิบัติที่สมควร ก้าวด้วยความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะเข้าถึงความพอดี ความเพียงพอพอเพียง

ก้าวไปด้วยความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพนี้นั้นเป็นความสงบเป็นปัญญาเป็นคุณค่าที่ประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐนะ ให้พากันรู้เข้าใจ เพื่อจะได้รู้คุณค่าที่ประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์

อายุขัยของความเป็นมนุษย์ขณะนี้เวลานี้ ได้มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์และพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน อยู่ได้ ๑ ศตวรรษ ศตวรรษหนึ่งคือร้อยปี ถ้าเราดำเนินชีวิตมีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตา ชีวิตของหมู่มวลมนุษย์จะอยู่ได้มากกว่าร้อยปีนะ

เราทั้งหลายพากันประพฤติปฏิบัติ ดำเนินชีวิตด้วยความรู้ความเข้าใจ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติในการปฏิบัติ มีการปฏิบัติติดต่อกันเนื่องด้วยความรู้ความเข้าใจ ชีวิตนี้มันจะเป็นศิลปะด้วยความรู้ความเข้าใจนั้น เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม จะไม่ให้ความรู้สึกลำบากใจ เอาธรรมนำชีวิต

หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ปัญญาสัมมาทิฐิที่รู้ที่เข้าใจ เห็นภัยในความไม่ถูกต้อง มันจะเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม การประพฤติการปฏิบัติก็จะเข้าสู่ธรรม เข้าสู่อุดมการณ์อุดมธรรม

ความไม่ประมาท ความไม่หลง ความไม่เพเลิดเพเลินด้วยความรู้ความเข้าใจ เราเอาความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อหยุดสังขตญาณในการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารของเราทุก ๆ คน เพื่อจะเข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม ความไม่ประมาทเห็นภัยในวัฏสงสาร

ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะหยุดสังขตญาณ การประพฤติการปฏิบัติของเรา ถึงจะเข้าถึงความสงบ เข้าถึงปัญญาไม่ขาดตกบกพร่องนะ

ที่เราสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชาย เป็นคนแก่คนเฒ่าคนชราคนเจ็บ คนตายคนพลัดพราก สำคัญว่าเราดีกว่าเค้าเก่งกว่าเค้าเรารวยกว่าเค้า เรามีเพาเวอร์มากกว่าเค้าหรือว่าเสมอเค้าหรือสู้เค้าไม่ได้ มันจะจบไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะ นี่มันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรมที่ให้เรา
รู้เข้าใจ ที่มันเป็นกรรมเป็นกฎของกรรมเป็นกระบวนการของปฏิจจสมุปบาท
ทุกอย่างมันเป็นกระบวนการของเหตุของปัจจัย ของปฏิจจสมุปบาท
ทั้งฝ่ายเวียนว่ายตายเกิด ทั้งฝ่ายหยุดเวียนว่ายตายเกิดนั่นมันเป็นเหตุเป็นปัจจัย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมีมาตรัสรู้ มารู้แจ้ง
หลักเหตุผล รู้เรื่องเหตุเรื่องปัจจัย มารู้กระบวนการของปฏิจจสมุปบาท
ทั้งฝ่ายเวียนว่ายตายเกิด ทั้งฝ่ายหยุดเวียนว่ายตายเกิด

รู้แจ้งเรื่องวัตถุ มารู้แจ้งเรื่องจิตเรื่องใจ เราทั้งหลายพากันจับหลักให้ได้
จับประเด็นให้ได้ เราจะได้เข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม จะได้ไม่พากันเสียเวลา
ในการประพฤติกการปฏิบัติ ตั้งใจตั้งใจ

มีปิติมีความสุขในการประพฤติกการปฏิบัติ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงความพอดี เราทั้งหลายต้องทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ
ให้สมบูรณ์ทั้งวิทยาศาสตร์ให้สมบูรณ์ทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ด้วยเอาธรรมนำชีวิต
เอาธรรมนำชีวิตร

เรามาพัฒนาทั้งใจทั้งวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กันเพื่อความไม่มีทุกข์ มีแต่ปิติ
มีแต่ความสุขมีแต่เอกัคคตา เมื่อมันผ่านไปแล้วก็ปล่อยวาง เพราะสิ่งที่ผ่านไปแล้ว
ถือว่าเกษียณแล้วมันเอากลับคืนมาไม่ได้

เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจว่าความถูกต้องที่เป็นบริสุทธิ์คุณ ที่พัฒนาใจ
พัฒนาวิทยาศาสตร์ ที่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี ไม่ได้ตัดออก
ไม่ได้เอามาเพิ่มมันคือความพอดี

การพัฒนาวิทยาศาสตร์ถึงจะมีแต่คุณ การพัฒนาใจถึงจะมีแต่คุณ เพราะทำ
ความดีก็เพื่อความดีไม่หวังอะไรตอบแทน การรักษาศีลก็เพื่อบริสุทธิ์คุณไม่หวังอะไร
ตอบแทน การทำสมาธิก็เพื่อบริสุทธิ์คุณ ยกเลิกนิวรรณ์ทั้ง ๕ ยกเลิกอคติทั้ง ๔
ไม่หวังอะไรตอบแทน

การเจริญปัญญาทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์ทั้งฝ่ายเรื่องจิตเรื่องใจก็เพื่อปัญญา
บริสุทธิ์คุณไม่หวังอะไรตอบแทน

ความรู้ความเข้าใจ เป็นเหตุเป็นปัจจัยเข้าสู่ภาคประพัตติภาคปฏิบัติ มันจะหยุด
วิญญูสงสาร ความบริสุทธิ์คุณที่ไม่หวังอะไรตอบแทน มันจะเป็นความสงบเป็นปัญญา
มันจะเป็นความพอเพียงเพียงพอมันจะเป็นความพอดี

ให้เราทั้งหลายเข้าใจในการประพัตติการปฏิบัติ เพราะเราทั้งหลายเป็นผู้ที่โชคดี

เราทั้งหลายมีความเกิดแก่เจ็บตายพลัดพรากที่เป็นข้อสอบที่เป็นโจทย์
ในการประพัตติการปฏิบัติ ถ้าเราไม่มีการเกิดแก่เจ็บตายพลัดพราก เราก็ไม่มีโจทย์
ไม่มีข้อสอบ

เราทั้งหลายถึงถือว่าเราเป็นผู้ที่โชคดีที่มีโจทย์มีข้อสอบให้เราได้ประพัตติได้ปฏิบัติ

เราต้องรู้จักโจทย์ รู้จักข้อสอบนะ เราทั้งหลายต้องขบใจความเกิดความแก่
ความเจ็บความตายความพลัดพราก ขบใจสิ่งทั้งหลายทั้งปวง เปิดโอกาสให้เวลา
ในการประพัตติการปฏิบัติของเรา

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องโยทย์ในเรื่องข้อสอบ ความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพัตติภาคปฏิบัติ มีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพัตติการปฏิบัติบุคคลเช่นนี้เรียกว่าบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ

ความเกิดแก่เจ็บตายพลัดพรากให้ถือว่าเป็นโยทย์เป็นข้อสอบ เราเป็นผู้โชคดีที่จะได้มีข้อสอบนะ

เราทั้งหลายต้องรู้จักข้อสอบนะ ความแก่เจ็บตายพลัดพรากสุขทุกข์เป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจ ว่าอันนี้มันคือธรรมคือสภาวะธรรมว่าสิ่งเหล่านี้มันเป็นประภัสสร

ความเกิดมันก็เป็นประภัสสร ความแก่มันก็เป็นประภัสสร ความเจ็บไข้ไม่สบายก็เป็นประภัสสร ความพลัดพรากจากไปก็เป็นประภัสสร ทุกอย่างก็ได้ทำหน้าที่เป็นใหญ่ของแต่ละอย่าง

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเรื่องความเป็นประภัสสร ถ้าเราไม่เข้าใจเราก็หมุนไปตามสิ่งแวดล้อม ความหมุนไปนั้นคือความไม่สงบ

เราทั้งหลายต้องไม่หมุนไปตามสิ่งแวดล้อม ไม่หมุนไปตามผัสสะ

สมณะนั้นคือความสงบ ศีลถึงเป็นสมณะถึงเป็นความสงบ สมาธิถึงเป็นสมณะเป็นความสงบ อริยมรรคที่มีองค์แปดที่เป็นปัญญาสัมมาทิจถึงมีอยู่ในอริยมรรคทุกมรรคนะที่มีความสงบเป็นพื้นฐาน ที่มีสมณะเป็นพื้นฐาน ศีลถึงเป็นพื้นฐาน สมาธิถึงเป็นพื้นฐาน เพื่อให้การปฏิบัติติดต่อกันต่อเนื่องเป็นกระบวนการเป็นกระแสเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์คุณ

มนุษย์เราถึงพัฒนาใจพัฒนาวัตถุไปพร้อม ๆ กัน พัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน

การประพาศติการปฏิบัติให้เรารู้เข้าใจ เราปฏิบัติอย่างเดียวเราจะได้สองอย่าง ได้ทั้งสมณะทั้งวิปัสสนา ได้ทั้งความสงบได้ทั้งปัญญา ได้ทั้งวิทยาศาสตร์ได้ทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน

ความรู้ความเข้าใจที่เป็นสัมมาทิฐินี้มันถึงไม่ใช่ความจำ มันเป็นปัญญาสัมมาทิฐิที่เราไปเรียนหนังสือ จุดมุ่งหมายของการเรียนหนังสือเพื่อรู้เพื่อความเข้าใจ ไม่ใช่ความจำนะ เพื่อความรู้ความเข้าใจ

การที่เราไปพัฒนาวิทยาศาสตร์ จะพัฒนาคนเดียวหรือเป็นทีมเวิร์คจุดมุ่งหมายก็เพื่อให้เข้าใจเรื่องวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

การฟังบรรยายก็เพื่อความรู้ความเข้าใจเพื่อให้เกิดปัญญา เพื่อให้เรารู้เราเข้าใจ เพื่อจะได้เป็นมรรคเป็นอริยมรรคทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพร เพื่อจะเป็นบริสุทธิ์คุณ

การประพาศติการปฏิบัติถึงเน้นที่เจตนาไม่เพลิดเพลिनไม่ประมาท มีความสุข มีเอกัคคต่านำชีวิต เพื่อทุกจิตทุกชีวิตทุกวิญญูณด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายจะไม่มี ความทุกข์จะไม่มี ความเครียด ชีวิตของเราก็จะได้มีแต่ปิติ มีแต่ความสุข จะได้ไม่มี ความทุกข์ใจ จะไม่ได้เป็นโรคซึมเศร้า ภาษาหมอในปัจจุบันนี้เค้าเรียกความทุกข์ว่าโรคซึมเศร้า

เราทุก ๆ คนนะพากันตั้งใจตั้งเจตนาปฏิบัติเน้นมาที่ตัวของเรานี้แหละ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระอรหันต์ชีณาสพผู้ฟังพระธรรมเทศนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านก็เน้นที่ตัวท่าน

เราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจนะ การประพฤติการปฏิบัติต้องเน้นตัวของเราเอง
ทุก ๆ คน ถึงจะเป็นการปฏิบัติธรรม ถึงจะเป็นธรรมเป็นธรรมบุญ ด้วยความรู้
ความเข้าใจนี้การปฏิบัติธรรมถึงเป็นการรู้หรือสงสัย มีความตั้งใจตั้งใจเจตนา
ไม่มีการปฏิบัติต่อหน้าและลับหลัง

ให้พวกเราทั้งหลายรู้แหละ ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นผู้หญิงผู้ชายเป็นคนหนุ่ม
คนสาวคนแก่คนเฒ่าคนชราที่เป็นข้าราชการเป็นนักการเมือง ที่มีสมิตำแหน่ง
นี้มันเป็นตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งเค้ารับรองนะ เค้าแต่งตั้งเค้ารับรองเป็นลายลักษณ์
อักษร ให้เราเข้าใจ เราทั้งหลายเราจะได้เข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัติไม่มีต่อหน้า
และลับหลัง

เราทั้งหลายถึงเน้นมาที่ใจที่เจตนา การที่เค้าลงโทษปรับไหมคุมขังหรือประหาร
ชีวิต เค้าจะเน้นที่เจตนา เน้นที่ความตั้งใจ เช่น เราเดินไปเหยียบสัตว์ตัวน้อย ๆ
ทำให้สัตว์นั้นตายไป ไปเหยียบมดเหยียบปลวกเหยียบแมลงต่าง ๆ อย่างนี้เป็นต้น

ให้ผู้มีปัญญาทั้งหลายพากันรู้แหละ ว่าเราไม่มีเจตนาที่จะทำให้สัตว์นั้นมันตาย
ถือว่าไม่ได้ตั้งใจอย่างนี้ไม่บาปนะ

เราไม่ได้ตั้งใจตั้งใจเจตนา เราสำรวมระวังด้วยความตั้งใจตั้งใจเจตนาอยู่อย่างนี้
ถือว่าไม่บาป เหมือนครั้งพุทธกาลพระจกขุบาลทำความเพียรไม่นอน ถืออิริยาบถ
ในการไม่นอน

เรื่องกฎหมายบ้านเมือง เรื่องพระศาสนา เขาเน้นที่ใจเน้นที่เจตนา

การปฏิบัติธรรมนั้นให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจ ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง

เราทั้งหลายต้องเน้นที่ใจที่เจตนา การปฏิบัติธรรมถ้าเรารู้เข้าใจมันก็ง่ายขึ้น เพราะเราเน้นที่ใจที่เจตนา แค่นี้ยังไม่เอาเรื่องกับคนบ้า เพราะคนบ้าสมองมันเสีย การปฏิบัติธรรมเราต้องเน้นที่ใจของเรา ต้องตั้งใจตั้งใจเจตนา

การประพฤติการปฏิบัติมันก็จะเข้าใจง่ายขึ้น การปฏิบัติของเรามันติดต่อกันต่อเนื่อง มันก็จะไปเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมเพราะเรามีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม มันจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมเป็นธรรมบุญ

การปฏิบัติธรรมของเรามันถึงจะเป็นคนทันสมัยทันสมัยทันสมัยทันสมัยทันสมัย เพราะการปฏิบัติธรรมเน้นที่ใจที่เจตนา ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ ชีวิตของเรามันก็จะไปไม่ได้ มันไม่ใช่การแก้ปัญหา มันเป็นการสร้างปัญหา เพราะมันเป็นความไม่ถูกต้อง ชีวิตของเรามันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.
